

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-183-04

Druk nr 3421
Warszawa, 3 listopada 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do podmiotów świadczących morskie usługi agencyjne lub morskie usługi maklerskie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.²⁾) w zakresie pośrednictwa lub wykonywania umów ubezpieczenia morskiego.

2) Przepisów ustawy nie stosuje się również do wykonywania pośrednictwa ubezpieczeniowego, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

1) umowa ubezpieczenia, której zawarcia lub wykonania dotyczą czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego, wymaga wiedzy jedynie w zakresie ochrony ubezpieczeniowej oraz nie jest umową ubezpieczenia na życie, ani umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej;

- 2) podstawową działalnością przedsiębiorcy nie jest działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego;
- 3) umowa ubezpieczenia, której zawarcia lub wykonania dotyczą czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego, jest zawierana jako uzupełnienie dostarczanych przez przedsiębiorcę towarów lub świadczonych usług i pokrywa następujące ryzyka:
 - a) zniszczenia, utraty lub uszkodzenia tych towarów, lub
 - b) uszkodzenia lub utraty bagażu oraz innych ryzyk związanych z usługami w zakresie podróży oferowanymi przez przedsiębiorcę, w tym objętych ubezpieczeniem na życie lub ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej;
- 4) wysokość rocznej składki należnej z umowy ubezpieczenia, a w przypadku umowy ubezpieczenia grupowego wysokość rocznej składki opłacanej przez ubezpieczającego, nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 500 euro, obliczonej w złotych według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w tabeli kursów nr 1 każdego roku, a czas trwania umowy ubezpieczenia nie przekracza 5 lat.”;

2) w art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) czynności w imieniu lub na rzecz podmiotu poszukującego ochrony ubezpieczeniowej, zwane dalej „czynnościami brokerskimi”, polegające na: zawieraniu lub doprowadzaniu do zawarcia umów ubezpieczenia, wykonywaniu czynności przygotowawczych do zawarcia umów ubezpieczenia oraz uczestniczeniu w zarządzaniu i wykonywaniu umów ubezpieczenia, także w sprawach o odszkodowanie, jak również

na organizowaniu i nadzorowaniu czynności brokerskich (działalność brokerska).”;

3) po art. 4 dodaje się art. 4a-4c w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Pośrednik ubezpieczeniowy przekazuje informacje, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz ust. 2 albo art. 26 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 oraz ust. 2, zwane dalej „informacjami dotyczącymi pośrednika ubezpieczeniowego”, poszukującemu ochrony ubezpieczeniowej:

1) pisemnie lub za pomocą innego trwałego nośnika informacji dostępnego dla poszukującego ochrony ubezpieczeniowej;

2) w sposób jasny, dokładny i zrozumiały;

3) w języku urzędowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym umowa ubezpieczenia jest zawierana, lub innym języku, na który wyrażą zgodę strony umowy.

2. Informacje dotyczące pośrednika ubezpieczeniowego mogą być dostarczane w formie innej niż określona w ust. 1 pkt 1 na żądanie poszukującego ochrony ubezpieczeniowej lub jeżeli okoliczności zawierania umowy ubezpieczenia nie pozwalają na przekazanie informacji zgodnie z ust. 1 pkt 1, przy czym pośrednik informacje te dostarcza klientowi zgodnie z ust. 1 niezwłocznie po zawarciu umowy ubezpieczenia.

Dob. informacji dotyczących pośrednika ubezpieczeniowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.³⁾), przy czym informacje te

powinny być niezwłocznie przekazane klientowi albo zleceniodawcy zgodnie z ust. 1.

Art. 4b Obowiązek dostarczenia klientowi albo zleceniodawcy przez pośrednika ubezpieczeniowego informacji dotyczących pośrednika ubezpieczeniowego nie ma zastosowania w przypadku umowy ubezpieczenia dotyczącej dużych ryzyk w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „ustawą o działalności ubezpieczeniowej”, oraz w przypadku pośrednictwa ubezpieczeniowego w zakresie reasekuracji.

- Art. 4c. 1. Osoba wykonująca czynności agencyjne albo brokerskie jest obowiązana doskonalić umiejętności zawodowe przez odbywanie raz na trzy lata szkolenia zawodowego.
2. Szkolenie zawodowe polega na odbyciu odpowiedniej liczby godzin zajęć, które jest zakończone wydaniem przez podmiot przeprowadzający szkolenie dokumentu poświadczającego odbycie szkolenia.
3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii organu nadzoru, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania szkoleń zawodowych, zakres tematów oraz wymiar godzinowy, mając na względzie potrzebę zapewnienia odpowiedniego poziomu szkolenia z uwzględnieniem charakterystyki działalności agencyjnej i brokerskiej oraz skuteczności przeprowadzonego szkolenia.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Pośrednictwo ubezpieczeniowe jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia

2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).”;

5) w art. 6:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Za pośrednictwo ubezpieczeniowe nie uznaje się działalności polegającej na dostarczaniu osobom zainteresowanym ochroną ubezpieczeniową ogólnych informacji o możliwości zawierania umów ubezpieczenia oraz o warunkach i skutkach takich umów, w szczególności o zakresie ochrony ubezpieczeniowej, jeżeli informacje są dostarczane przez podmiot wykonujący działalność inną niż pośrednictwo ubezpieczeniowe, pozostają w związku z tą działalnością i nie mają na celu doprowadzenia do zawarcia lub wykonania umowy ubezpieczenia.”;

6) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Sumy pieniężne przekazane z tytułu umowy ubezpieczenia przez:

1) ubezpieczającego pośrednikowi ubezpieczeniowemu, uznaje się jako wpłacone zakładowi ubezpieczeń;

2) zakład ubezpieczeń pośrednikowi ubezpieczeniowemu nie uznaje się jako przekazane ubezpieczającemu, uposażonemu lub uprawnionemu z umowy ubezpieczenia, do czasu ich faktycznego otrzymania przez te podmioty.”;

7) w art. 7:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Agentem ubezpieczeniowym nie może być przedsiębiorca prawomocnie pozbawiony prawa prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 373 i 374 ustawy z dnia 9 kwietnia 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo upadłościowe i naprawcze”, w czasie trwania orzeczonego zakazu.”;

8) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Warunki, o których mowa w ust. 1, powinni spełniać również agenci ubezpieczeniowi będący osobami fizycznymi, wspólnicy w przypadku agentów ubezpieczeniowych będących spółkami nie posiadającymi osobowości prawnej oraz co najmniej połowa członków zarządu agenta ubezpieczeniowego będącego osobą prawną.”;

9) uchyla się art. 10;

10) w art. 11:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Agent ubezpieczeniowy wykonujący czynności agencyjne na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, odpowiada za szkody powstałe z tytułu wykonywania tych czynności wyrządzone podmiotowi poszukującemu ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia.

3. W zakresie odpowiedzialności za szkody powstałe z tytułu wykonywania czynności agencyjnych agent ubezpieczeniowy wykonujący czynności agencyjne na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności

ubezpieczeniowej, podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 3, obejmuje szkody wyrządzone przez agenta ubezpieczeniowego w związku z działalnością wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W przypadku agenta ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 16, przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli agent ubezpieczeniowy posiada ustanowione w państwie członkowskim Unii Europejskiej ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej lub inną równoważną gwarancję w kwocie 1 000 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia oraz 1 000 000 euro w odniesieniu do wszystkich zdarzeń, za szkody powstałe z tytułu wykonywania czynności agencyjnych wyrządzone podmiotowi poszukującemu ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia.”;

11) w art. 12 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zakres działalności agenta ubezpieczeniowego, ze wskazaniem działu i grup ubezpieczeń”;

12) w art. 13 w ust. 1:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) poinformować poszukującego ochrony ubezpieczeniowej o:

- a) firmie, pod którą wykonuje działalność agencyjną oraz adresie siedziby,
- b) wpisie do rejestru pośredników ubezpieczeniowych i sposobie sprawdzenia wpisu do rejestru,
- c) o posiadanych akcjach albo udziałach zakładu ubezpieczeń uprawniających do co najmniej 10% głosów na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników oraz, w przypadku agenta będącego osobą prawną, o akcjach lub udziałach agenta posiadanych przez zakład ubezpieczeń, uprawniających do co najmniej 10% głosów na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników;”,

b) uchyla się pkt 5;

13) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Określenia wskazujące na wykonywanie działalności agencyjnej lub czynności agencyjnych mogą być używane w nazwie lub reklamie oraz do oznaczenia działalności wyłącznie przez podmiot wpisany do rejestru agentów ubezpieczeniowych lub podmiot wykonujący działalność agencyjną lub czynności agencyjne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 16 ust. 1.”;

14) art. 16 i 17 otrzymują brzmienie:

„Art. 16. 1. Agent ubezpieczeniowy, mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, może wykonywać działalność agencyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest wpisany do odpowiedniego rejestru pośredników ubezpieczeniowych w tym państwie.

2. Agent ubezpieczeniowy, o którym mowa w ust. 1, może rozpocząć wykonywanie działalności agencyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia uzyskania przez organ nadzoru informacji od właściwego organu prowadzącego rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej o zamiarze podjęcia przez agenta ubezpieczeniowego działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. W przypadku powzięcia wiadomości o naruszeniu prawa w działalności agencyjnej wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez agenta ubezpieczeniowego, o którym mowa w ust. 1, organ nadzoru może poinformować o naruszeniu prawa właściwy organ prowadzący rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym agent ubezpieczeniowy jest zarejestrowany.

Art. 17. 1. Agent ubezpieczeniowy, wpisany do rejestru agentów ubezpieczeniowych, może wykonywać działalność agencyjną na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Agent ubezpieczeniowy, który zamierza podjąć działalność agencyjną na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, ma obowiązek powiadomić o tym organ nadzoru.
3. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, agent ubezpieczeniowy wskazuje:
 - 1) państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana;
 - 2) adres oddziału lub przedstawicielstwa w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym

działalność ma być wykonywana, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo ma być ustanowione;

3) nazwę i siedzibę zakładu ubezpieczeń, w imieniu lub na rzecz którego agent ubezpieczeniowy ma wykonywać działalność agencyjną w państwie członkowskim Unii Europejskiej;

4) ustanowione ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej lub inną równoważną gwarancję w kwocie 1 000 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia oraz 1 000 000 euro w odniesieniu do wszystkich zdarzeń, za szkody powstałe z tytułu wykonywania czynności agencyjnych wyrządzone osobie poszukującej ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia, jeżeli agent ubezpieczeniowy nie był zobowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 3.

4. Organ nadzoru, w terminie 30 dni od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, przekazuje właściwemu organowi prowadzącemu rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym agent zamierza prowadzić działalność, informację o zamiarze podjęcia przez agenta ubezpieczeniowego działalności na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wraz z informacją o tym, że agent jest wpisany do rejestru pośredników ubezpieczeniowych prowadzonego przez organ nadzoru.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w przypadku, gdy państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego agent ubezpieczeniowy zamierza podjąć działalność, nie

wyraziło woli otrzymywania informacji o zamiarze podejmowania na terytorium tego państwa członkowskiego działalności przez agentów ubezpieczeniowych zarejestrowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

6) Organ nadzoru niezwłocznie informuje agenta ubezpieczeniowego:

- 1) o przekazaniu informacji, o której mowa w ust. 4, albo
- 2) że państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego agent ubezpieczeniowy zamierza podjąć działalność, nie wyraziło woli otrzymywania odpowiednich informacji, w przypadku określonym w ust. 5.

7. Agent ubezpieczeniowy niezwłocznie informuje organ nadzoru o każdym przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 3 pkt 2-4.”;

15) w art. 19:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organ nadzoru może nałożyć kary pieniężne określone w art. 212 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, jeżeli zakład ubezpieczeń nie zgłasza do rejestru agentów ubezpieczeniowych przedsiębiorcy, z którym zawarł umowę agencyjną, nie zgłasza zmian danych objętych wpisem do rejestru agentów ubezpieczeniowych lub nie zwraca się z wnioskiem o wykreślenie z rejestru agentów ubezpieczeniowych przedsiębiorcy, z którym rozwiązał umowę agencyjną, w terminach określonych odpowiednio w art. 38, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku zakładu ubezpieczeń z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, wykonującego działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów rozdziału 7 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, na potrzeby kontroli i nadzoru nad działalnością tego zakładu ubezpieczeń w zakresie korzystania z agentów ubezpieczeniowych stosuje się odpowiednio art. 139 oraz art. 205 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.”;

16) art. 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„Art. 22. Broker ubezpieczeniowy z tytułu wykonywania działalności brokerskiej podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej obejmującemu szkody wyrządzone osobie poszukującej ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia, w tym także za szkody wyrządzone przez osoby fizyczne, przez które broker ubezpieczeniowy wykonuje czynności brokerskie, oraz podmioty, o których mowa w art. 25.

2. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 1, obejmuje szkody wyrządzone przez brokera ubezpieczeniowego w związku z działalnością wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

3. W przypadku brokera ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 31, przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli broker ubezpieczeniowy posiada ustanowione w państwie członkowskim Unii Europejskiej ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej lub inną równoważną gwarancję w kwocie 1 000 000 euro w dniu wstąpienia do

jednego zdarzenia oraz 1 000 000 euro w odniesieniu do wszystkich zdarzeń, za szkody powstałe z tytułu wykonywania czynności brokerskich wyrządzone osobie poszukującej ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii ogólnopolskich organizacji brokerów i Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę zawodu brokera ubezpieczeniowego oraz zakres realizowanych zadań.

Art. 23. 1. Broker ubezpieczeniowy może wykonywać czynności brokerskie wyłącznie przez osoby fizyczne, które spełniają wymogi określone w art. 28 ust. 1 pkt 1 lit. a-e.

2. Broker ubezpieczeniowy składa, wraz z niezbędnymi dokumentami, wniosek o wpisanie do rejestru brokerów ubezpieczeniowych osób fizycznych, o których mowa w ust. 1.”;

17) w art. 26 w ust. 1:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) poinformować poszukującego ochrony ubezpieczeniowej o firmie, pod którą wykonuje działalność brokerską, adresie siedziby, rejestrze pośredników ubezpieczeniowych, do którego jest wpisany, i sposobie sprawdzenia wpisu do rejestru, oraz, w przypadku brokera ubezpieczeniowego wpisanego do rejestru prowadzonego przez organ nadzoru, okazywać zakładowi ubezpieczeń i poszukującemu ochrony

ubezpieczeniowej, przy pierwszej czynności i na każde żądanie, zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej;

2) przed zawarciem umowy ubezpieczenia udzielić na piśmie porady, w oparciu o rzetelną analizę wystarczającej liczby ofert dla opracowania rekomendacji najwłaściwszej umowy ubezpieczenia oraz pisemnie wyjaśnić podstawy, na których opiera się rekomendacja;”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) poinformować poszukującego ochrony ubezpieczeniowej, przy pierwszej czynności, o posiadanych akcjach albo udziałach zakładu ubezpieczeń uprawniających do co najmniej 10% głosów na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników oraz, w przypadku brokera będącego osobą prawną, o akcjach albo udziałach brokera posiadanych przez zakład ubezpieczeń, uprawniających do co najmniej 10% głosów na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników;”

c) uchyla się pkt 5;

18) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Określenia wskazujące na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji mogą być używane w nazwie lub reklamie oraz do oznaczania działalności wyłącznie przez podmiot posiadający zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo podmiot wykonujący działalność brokerską w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 31 ust. 1.”;

19) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń albo w zakresie reasekuracji, zwane dalej „zezwoleniem”, wydaje organ nadzoru w drodze decyzji administracyjnej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Organ nadzoru odmawia wydania zezwolenia w drodze decyzji administracyjnej.”,

c) w ust. 3 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) zdała egzamin przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych odpowiednio do zakresu działalności,”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Brokerem ubezpieczeniowym nie może być przedsiębiorca prawomocnie pozbawiony prawa prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 373 i 374 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, w czasie trwania orzeczonego zakazu.”,

e) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;

numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;”;

20) w art. 29 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię lub imiona i nazwisko oraz adres zamieszkania osoby fizycznej oraz nazwę, pod którą osoba fizyczna prowadzi działalność gospodarczą, w przypadku osoby prawnej – firmę przedsiębiorcy, siedzibę i adres;”;

21) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Broker ubezpieczeniowy, mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, może wykonywać działalność brokerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest wpisany do odpowiedniego rejestru pośredników ubezpieczeniowych w tym państwie.

2. Broker ubezpieczeniowy, o którym mowa w ust. 1, może rozpocząć wykonywanie działalności brokerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia uzyskania przez organ nadzoru informacji od właściwego organu prowadzącego rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej o zamiarze podjęcia przez brokera ubezpieczeniowego działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku powzięcia wiadomości o naruszeniu prawa w działalności brokerskiej wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez brokera ubezpieczeniowego, o którym mowa w ust. 1, organ nadzoru może poinformować o tym właściwy organ prowadzący rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym broker ubezpieczeniowy jest zarejestrowany.”;

22) w art. 32:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Broker ubezpieczeniowy przekazując informację, o której mowa w ust. 2, wskazuje:

1) państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana;

2) adres oddziału lub przedstawicielstwa w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym działalność ma

być wykonywana, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo ma być ustanowione.”,

b) dodaje się ust. 4-7 w brzmieniu:

„4. Organ nadzoru, w terminie 30 dni od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, przekazuje właściwemu organowi prowadzącemu rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym broker zamierza prowadzić działalność, informację o zamiarze podjęcia przez brokera ubezpieczeniowego działalności na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wraz z informacją o tym, że broker jest wpisany do rejestru prowadzonego przez organ nadzoru.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w przypadku, gdy państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego broker ubezpieczeniowy zamierza podjąć działalność, nie wyraziło woli otrzymywania informacji o zamiarze podejmowania na terytorium tego państwa członkowskiego działalności przez brokerów ubezpieczeniowych zarejestrowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Organ nadzoru niezwłocznie informuje brokera ubezpieczeniowego:

- 1) o przekazaniu informacji, o której mowa w ust. 4, albo
- 2) że państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego broker ubezpieczeniowy zamierza podjąć działalność, nie wyraziło woli otrzymywania odpowiednich informacji, w przypadku określonym w ust. 5.

7. Broker ubezpieczeniowy niezwłocznie informuje organ nadzoru o każdym przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 3 pkt 2.”;

23) w art. 34 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zezwolenie wygasa z chwilą śmierci brokera lub z chwilą wykreślenia go z rejestru przedsiębiorców lub ewidencji działalności gospodarczej.”;

24) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ nadzoru może przeprowadzić w każdym czasie, w zakresie prowadzonej działalności brokerskiej, kontrolę działalności i stanu majątkowego podmiotów prowadzących działalność brokerską.”;

25) w art. 36:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby wchodzące w skład Komisji powinny posiadać wyższe wykształcenie oraz wyróżniać się wysokim poziomem wiedzy z dziedziny ubezpieczeń osobowych i majątkowych.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W pracach Komisji może brać udział dwóch obserwatorów wyłonionych wspólnie przez ogólnopolskie organizacje brokerów.”;

26) w art. 37:

a) w ust. 5 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) informację, czy agent, który działa na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 11 ust. 3, w tym także informację o numerze polisy, terminie obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwie zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę;

5. □informację, czy agent ubezpieczeniowy wykonuje działalność na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Informacje z rejestru brokerów ubezpieczeniowych są udzielane na wniosek i obejmują informacje, czy:

- 1) przedsiębiorca jest wpisany do rejestru brokerów ubezpieczeniowych;
- 2) osoba fizyczna jest wpisana do rejestru brokerów jako osoba, przy pomocy której broker wykonuje czynności brokerskie;
- 3) broker zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym także informację o numerze polisy, terminie obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwie zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę;
- 4) broker ubezpieczeniowy wykonuje działalność na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

27) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38 Zakład ubezpieczeń składa, wraz z niezbędnymi dokumentami, wniosek o wpisanie do rejestru agentów ubezpieczeniowych podmiotu, z którym zawarł umowę agencyjną, niezwłocznie po zawarciu tej umowy, lecz nie później niż w terminie 14 dni.”;

28) w art. 39 ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

„2. Organ nadzoru może odmówić wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych, jeżeli osoby fizyczne, przy pomocy których mają być wykonywane czynności agencyjne, nie spełniają

wymogów określonych w art. 9 ust. 1. Odmowa wpisu następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3) Jeżeli wniosek zakładu ubezpieczeń dotyczy agenta ubezpieczeniowego wykonującego już działalność agencyjną na rzecz innego lub innych zakładów ubezpieczeń i wpisanego do rejestru agentów ubezpieczeniowych, organ nadzoru uzupełnia dane, o których mowa odpowiednio w art. 40 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 3.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób składania wniosków o wpis albo o zmianę wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych oraz wykaz dokumentów dołączanych do takich wniosków, mając w szczególności na uwadze zapewnienie sprawnego funkcjonowania rejestru oraz pełnej informacji o osobach, przy pomocy których mają być wykonywane czynności agencyjne w zakresie spełniania wymogów określonych w art. 9 ust. 1.”;

29) w art. 40:

a) w ust. 1:

– w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) numer w ewidencji działalności gospodarczej”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku agenta ubezpieczeniowego działającego na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, numer polisy potwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 11 ust. 3, termin obowiązywania tej umowy

ubezpieczenia oraz nazwę zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę.”,

b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dane dotyczące podmiotu, obejmujące:

a) nazwę podmiotu lub firmę, w tym informację, czy agent ubezpieczeniowy jest bankiem lub spółdzielczą kasą oszczędnościowo-kredytową, albo innym podmiotem, do którego stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 9 ust. 2,

b) siedzibę i adres,

c) numer w tym rejestrze;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku agenta ubezpieczeniowego działającego na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, numer polisy potwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 11 ust. 3, termin obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwę zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę;”,

– dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wykaz wspólników albo członków zarządu, zawierający dane określone w ust. 1 pkt 2 lit. a-c.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr agentów ubezpieczeniowych, w przypadku agentów ubezpieczeniowych wykonujących działalność agencyjną na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zawiera dodatkowo:

- 1) wykaz państw członkowskich Unii Europejskiej, w których działalność jest wykonywana;
- 2) adres oddziału lub przedstawicielstwa w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo ma być ustanowione;
- 3) nazwę i siedzibę zakładu ubezpieczeń, w imieniu lub na rzecz którego agent ubezpieczeniowy ma wykonywać działalność agencyjną w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 4) informację o ustanowionym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej lub innej równoważnej gwarancji, o której mowa w art. 17 ust. 3 pkt 4.”;

30) w art. 41 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Organ nadzoru dokonuje wpisu zmian do rejestru agentów ubezpieczeniowych na podstawie wniosku złożonego przez zakład ubezpieczeń wraz z niezbędnymi dokumentami.
3. Organ nadzoru może odmówić dokonania wpisu zmian do rejestru agentów ubezpieczeniowych, jeżeli osoby fizyczne, przy pomocy których mają być wykonywane czynności agencyjne, nie spełniają wymogów określonych w art. 9 ust. 1. Odmowa dokonania wpisu zmian następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

31) w art. 42:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Z chwilą rozwiązania umowy agencyjnej zakład ubezpieczeń jest obowiązany niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 7 dni, wystąpić do organu nadzoru z wnioskiem o wykreślenie agenta ubezpieczeniowego z rejestru agentów ubezpieczeniowych.

„Jeżeli wniosek dotyczy agenta ubezpieczeniowego wykonującego działalność agencyjną na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń, organ nadzoru zmienia dane, o których mowa odpowiednio w art. 40 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 3.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Informację o wykreśleniu agenta ubezpieczeniowego z rejestru agentów ubezpieczeniowych organ nadzoru niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 14 dni od dnia wykreślenia, przekazuje właściwemu organowi prowadzącemu rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym agent ubezpieczeniowy wykonuje działalność.”;

32) w art. 44:

a) w ust. 1:

– w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) numer w ewidencji działalności gospodarczej,”,

– dodaje się pkt 5-8 w brzmieniu:

„5) w przypadku brokera ubezpieczeniowego wykonującego działalność brokerską na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zawiera:

- a) wykaz państw członkowskich Unii Europejskiej, w których działalność jest wykonywana,
- b) adres oddziału lub przedstawicielstwa w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo został ustanowiony;

6) rodzaj działalności brokerskiej;

7) wykaz osób fizycznych, przy pomocy których broker ubezpieczeniowy wykonuje czynności brokerskie, zawierający dane, o których mowa w pkt 2 lit. a-c;

8) numer polisy potwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 22 ust. 1, termin obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwę zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę;”;

b) w ust. 2:

– dodaje się pkt 4-7 w brzmieniu:

„4) w przypadku brokera ubezpieczeniowego wykonującego działalność brokerską na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zawiera:

a) wykaz państw członkowskich Unii Europejskiej, w których działalność jest wykonywana,

b) adres oddziału lub przedstawicielstwa w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo zostało ustanowione;

5) rodzaj działalności brokerskiej;

6) wykaz osób fizycznych, przy pomocy których broker ubezpieczeniowy wykonuje czynności brokerskie, zawierający dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a-c;

7) numer polisy potwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 22 ust. 1, termin obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwę zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę;”;

33) art. 46 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 46. 1. W przypadku każdej zmiany danych, objętych wpisem do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, broker ubezpieczeniowy niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian, jest obowiązany złożyć do organu nadzoru wnioski o dokonanie zmian treści wpisu wraz z niezbędnymi dokumentami.
2. Organ nadzoru może odmówić dokonania zmian wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, jeżeli osoba fizyczna lub prawna nie spełnia warunków określonych w art. 28. Odmowa dokonania wpisu zmian następuje w drodze decyzji administracyjnej.
3. Organ nadzoru może odmówić wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, jeżeli osoby fizyczne, przy pomocy których mają być wykonywane czynności brokerskie, nie spełniają wymogów określonych w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a-e. Odmowa wpisu następuje w drodze decyzji administracyjnej.
4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób składania wniosków o wpis albo zmianę wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych oraz wykaz dokumentów dołączonych do takich wniosków w szczególności mając na uwadze zapewnienie sprawnego funkcjonowania rejestru oraz pełnej informacji o osobach, przy pomocy których mają być wykonywane czynności brokerskie w zakresie spełniania wymogów określonych w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a-e.”;

34) w art. 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Kto nie będąc agentem ubezpieczeniowym, brokerem ubezpieczeniowym lub reasekuracyjnym albo podmiotem

wykonującym czynności agencyjne albo brokerskie w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 16 ust. 1 i art. 31 ust. 1, używa określeń wskazujących na wykonywanie czynności agencyjnych albo brokerskich w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji w nazwie lub reklamie oraz do oznaczania własnej działalności gospodarczej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do roku.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 66, poz. 960, z późn. zm.⁶⁾) w załączniku do ustawy w części II ust. 30 otrzymuje brzmienie:

Część	Przedmiot opłaty skarbowej	Stawka	Zwolnienia
1	2	3	4
II	Czynności urzędowe		
	30. Od zmiany wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych: 1) 50% stawki określonej od wpisu, z zastrzeżeniem pkt 2, 2) 100% stawki określonej od wpisu, jeżeli zmiana wpisu nastąpi na wniosek zakładu ubezpieczeń w związku z zawarciem umowy agencyjnej z agentem ubezpieczeniowym, który został wpisany do rejestru na uprzedni wniosek innego zakładu ubezpieczeń		Zmiana wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych obejmująca: 1) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zamieszkania, numer w ewidencji działalności gospodarczej albo numer w rejestrze przedsiębiorców, firmę przedsiębiorcy, pod którą wykonywana jest działalność gospodarcza, siedzibę i adres – w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą fizyczną, 2) nazwę podmiotu lub firmę, siedzibę i adres, numer w rejestrze przedsiębiorców – w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą prawną, lub jednostką organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej,

			<p>3) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zamieszkania – w przypadku osób fizycznych, przy pomocy których agent wykonuje czynności agencyjne,</p> <p>4) numer polisy potwierdzający zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, datę obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwę zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę – w przypadku agenta ubezpieczeniowego działającego na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej,</p> <p>5) wykreślenie agenta ubezpieczeniowego na wniosek zakładu ubezpieczeń.</p>
--	--	--	--

Art. 3. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.⁷⁾) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. Partnerami w spółce mogą być osoby uprawnione do wykonywania następujących zawodów: adwokata, aptekarza, architekta, inżyniera budownictwa, biegłego rewidenta, doradcy podatkowego, księgowego, lekarza, lekarza stomatologa, lekarza weterynarii, notariusza, pielęgniarki, położnej, radcy prawnego, rzecznika patentowego, rzeczoznawcy majątkowego i tłumacza przysięgłego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i fundacyjnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komisja udziela informacji właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz może występować o udzielenie informacji od tych organów w sprawach

pośrednictwa ubezpieczeniowego, w szczególności dotyczących wykreślenia agenta ubezpieczeniowego lub brokera ubezpieczeniowego z rejestru pośredników ubezpieczeniowych.”;

2) w art. 20 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygnięcia sporów między:

- a) ubezpieczającymi, ubezpieczonymi, uposażonymi lub uprawnionymi z umów ubezpieczenia a zakładami ubezpieczeń,
- b) ubezpieczającymi, ubezpieczonymi, uposażonymi lub uprawnionymi z umów ubezpieczenia a agentami ubezpieczeniowymi,
- c) ubezpieczającymi, ubezpieczonymi, uposażonymi lub uprawnionymi z umów ubezpieczenia a brokerami ubezpieczeniowymi,
- d) towarzystwami emerytalnymi a członkami tych towarzystw oraz wynikłych z uczestnictwa w pracowniczych programach emerytalnych,

w szczególności poprzez organizowanie sądów polubownych do rozpatrywania tych sporów;”;

3) w art. 26 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) występować do zakładów ubezpieczeń, funduszy emerytalnych, towarzystw emerytalnych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych o udzielenie informacji lub wyjaśnień, udostępnianie akt oraz dokumentów, w szczególności:

- a) w sprawach indywidualnych, z zastrzeżeniem ust. 5,
- b) w sprawach postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia, które według Rzecznika są niekorzystne dla osób

- ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia,
- c) dotyczących wewnętrznych regulacji tych instytucji, które według Rzecznika są niekorzystne dla osób wymienionych w art. 5 ust. 1,
- d) na temat nieprawidłowej obsługi osób wymienionych w art. 5 ust. 1, świadczonej przez te instytucje;”.

Art. 5 Minister właściwy do spraw instytucji finansowych niezwłocznie poinformuje Komisję Europejską, że zastrzega wymóg informowania Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych, jako organu prowadzącego rejestr pośredników ubezpieczeniowych, przez właściwe organy w państwach członkowskich Unii Europejskiej, prowadzące rejestry pośredników ubezpieczeniowych, o zamiarze podjęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego przez pośredników ubezpieczeniowych zarejestrowanych w tych państwach członkowskich.

Art. 6. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy dotyczących wniosków o wpisanie do rejestru agentów ubezpieczeniowych stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Wpisy do rejestru agentów ubezpieczeniowych dotyczące przedsiębiorców wykonujących działalność agencyjną jako działalność uzupełniającą do podstawowej działalności gospodarczej, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują moc, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Agenci ubezpieczeniowi, o których mowa w ust. 1, są obowiązani dostosować działalność agencyjną do wymogu określonego w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w art. 1, w terminie 6 miesięcy od wejścia w życie ustawy. Organ nadzoru dokonuje zmian w rejestrze agentów ubezpieczeniowych na podstawie wniosku dokonanego przez zakład ubezpieczeń.

3. W przypadku gdy agent ubezpieczeniowy, o którym mowa w ust. 1, nie dostosował działalności agencyjnej do wymogu określonego w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w art. 1, w terminie określonym w ust. 2, wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych dotyczący tego agenta ubezpieczeniowego wykreśla się z urzędu, w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 8. 1. Agenci ubezpieczeniowi, o których mowa w art. 9 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zarejestrowani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, którzy nie spełniają warunku określonego w art. 9 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 ustawy, o której mowa w art. 1, są obowiązani dostosować działalność agencyjną do wymogu określonego w art. 9 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Zakład ubezpieczeń, niezwłocznie po spełnieniu przez agenta ubezpieczeniowego warunku określonego w art. 9 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa wniosek o zmianę wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych.

Art. 9. Agenci ubezpieczeniowi, o których mowa w art. 9 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zarejestrowani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą nie spełniać warunku określonego w:

- 1) art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1 – jeżeli prawomocny wyrok skazujący zapadł przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy lub
- 2) art. 9 ust. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 10. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy zakłady ubezpieczeń składają wnioski o zmianę danych objętych wpisem do rejestru agentów ubezpieczeniowych w zakresie dotyczącym zakładu ubezpieczeń, z którym agent ubezpieczeniowy zawarł umowę ubezpieczenia, o której mowa w art. 11 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, terminu obowiązywania

tej umowy oraz informacji, czy agent ubezpieczeniowy jest bankiem, spółdzielczą kasą oszczędnościowo-kredytową, bądź innym podmiotem, do którego stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 11. 1. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy brokerzy ubezpieczeniowi są obowiązani złożyć wniosek o zmianę wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych w zakresie osób fizycznych, przy pomocy których wykonywane są czynności brokerskie, zakładu ubezpieczeń, z którym broker ubezpieczeniowy zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, numeru polisy oraz terminu obowiązywania tej umowy.

2. Organ nadzoru może odmówić dokonania zmian wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, jeżeli osoba fizyczna lub prawna nie spełnia warunków określonych w art. 28 ustawy wymienionej w art. 1. Odmowa dokonania wpisu zmian następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 12. Przepisy art. 7 ust. 2 i art. 28 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do pośredników ubezpieczeniowych prawomocnie pozbawionych prawa prowadzenia działalności gospodarczej z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2005 r., z wyjątkiem art. 5, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, z 2003 r. Nr 229, poz. 2277 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 895.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 188, poz. 1837 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 oraz Nr 96, poz. 959.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i poz. 871, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264 i Nr 146, poz. 1546.

-
- ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 35, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 9, poz. 466, Nr 54, poz. 535, Nr 62, poz. 574, Nr 70, poz. 632, Nr 91, poz. 870, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 191, poz. 1956.
- ⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117 oraz z 2003 r. Nr 9, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276.
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1651 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., reguluje zasady wykonywania działalności przez agentów i brokerów ubezpieczeniowych oraz zasady prowadzenia rejestru pośredników ubezpieczeniowych.

Nowelizacja ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym wynika z konieczności wprowadzenia przepisów całkowicie implementujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (2002/92/WE). W toku prac nad rządowym projektem ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym wprowadzenie postanowień szczegółowo dostosowujących do dyrektywy nie było możliwe, z uwagi na fakt, że trwały one gdy dyrektywa nie była jeszcze przyjęta, toczyły się dopiero dyskusje nad jej ostatecznym kształtem, a sam projekt dyrektywy podlegał licznym, w niektórych przypadkach nawet zasadniczym zmianom. Dlatego też, w trakcie prac nad ustawą o pośrednictwie ubezpieczeniowym brano pod uwagę przede wszystkim założenia do projektu dyrektywy, a następnie, gdy powstał projekt, podstawowe, ustalone w nim zasady. Zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy, kraje członkowskie powinny dostosować swoje ustawodawstwa do dnia 15 stycznia 2005 r.

Ponadto, korzystając z doświadczeń zebranych w okresie stosowania ustawy, projekt ma na celu zapewnienie większej wewnętrznej spójności tego aktu prawnego, co powinno ułatwić jego interpretację i stosowanie.

W ww. ustawie projekt wprowadza zmiany wraz z następującym uzasadnieniem:

- 1) konieczność zmiany art. 3 ustawy w aktualnie obowiązującym brzmieniu wynika z trudności, jakie przepis ten powodował w praktyce ubezpieczeń morskich. Powstawały bowiem wątpliwości, czy przepis ten należy stosować do przedsiębiorców wielobranżowych, którzy działalność agenta morskiego lub maklera morskiego łączą z inną działalnością. Dotyczy to w szczególności spedytorów morskich, którzy pośredniczą w zawieraniu umów przewozu morskiego i związanych z tym umów ubezpieczenia przewożonych morzem towarów. Nie ma powodu, aby wyłączenie spod przepisów ustawy

pośrednictwa w zakresie ubezpieczeń morskich uzależniać od tego, czy pośrednik zajmuje się tylko morskimi usługami agencyjnymi lub morskimi usługami maklerskimi. Proponowany przepis ust. 1 usuwa wątpliwości interpretacyjne. Dodanie w art. 3 ustępu 2 wynika z art. 1 ust. 2 dyrektywy, który wskazuje zakres działalności pośrednictwa ubezpieczeniowego wyłączony spod jej reżimu, jeżeli spełnione są łącznie określone warunki. Warunki z art. 1 ust. 2 dyrektywy zostały zawarte w art. 3 ust. 2 mając na celu, przy łącznym ich spełnieniu, wyłączenie zastosowania ustawy do pewnych typów pośrednictwa ubezpieczeniowego;

- 2) zmiana art. 4 polega na dostosowaniu definicji działalności brokerskiej do zakresu definicji działalności agencyjnej, przez wskazanie, że działalność brokerska obejmuje również „organizowanie i nadzorowanie czynności brokerskich”;
- 3) dodanie art. 4a wynika z art. 13 dyrektywy. Przepis dookreśla formę i sposób spełnienia obowiązków informacyjnych z art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz ust. 2 albo art. 26 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 oraz ust. 2 przez pośrednika ubezpieczeniowego wobec poszukującego ochrony ubezpieczeniowej. Dodanie art. 4b wynika z art. 12 ust. 4 dyrektywy wyłączającego obowiązek dostarczenia przez pośrednika ubezpieczeniowego informacji określonych w art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz ust. 2 albo art. 26 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 oraz ust. 2, w przypadku gdy umowa dotyczy dużych ryzyk lub w przypadku działalności prowadzonej przez brokera reasekuracyjnego. Art. 4c dotyczy obowiązku doskonalenia umiejętności zawodowych przez pośredników ubezpieczeniowych. Przepis ust. 2 zawiera delegację dla ministra właściwego dla spraw instytucji finansowych do określenia w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii organu nadzoru, sposobu przeprowadzania szkoleń zawodowych, zakresu tematów oraz wymiaru godzinowego zajęć;
- 4) zmiana art. 5 wynika z wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807);
- 5) zmiana art. 6 polegająca na dodaniu ustępu 2 wykonuje przepis zawarty w dyrektywie w art. 2 pkt 3, w związku z pkt 12 preambuły. Przepis ten likwiduje sytuację powstałą na gruncie obowiązującej redakcji ustawy, w świetle której udzielanie pomocy prawnej lub w dochodzeniu roszczeń z umów ubezpieczenia (np. ekspertyzy na potrzeby postępowań likwidacyjnych) należałoby zakwalifikować jako pośrednictwo ubezpieczeniowe;

- 6) dodanie art. 6a wynika z art. 4 ust. 4 pkt a dyrektywy. Przepis realizuje zalecenie zapewnienia ochrony klienta przed niezdolnością pośrednika ubezpieczeniowego do przekazania składki do zakładu ubezpieczeń lub do przekazania kwoty roszczenia lub zwrotu składki ubezpieczonemu;
- 7) zmiana art. 7 polegająca na oznaczeniu dotychczasowej treści przepisu jako ust. 1 i dodaniu ust. 2 określającego, że agentem ubezpieczeniowym nie może być przedsiębiorca prawomocnie pozbawiony prawa prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 373 i 374 ustawy z dnia 9 kwietnia 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.), w czasie trwania orzeczonego zakazu. Wprowadzenie tej dodatkowej przesłanki wynika z art. 4 ust. 2 dyrektywy;
- 8) zmiana art. 9, polegająca na dodaniu ust. 1a, zapewnia aby, analogicznie jak w przypadku działalności brokerskiej, wymogi przewidziane dla osób wykonujących czynności agencyjne miały zastosowanie do samego agenta – osoby fizycznej, wspólników – w przypadku agenta będącego spółką osobową, oraz członków zarządu – w przypadku agenta będącego osobą prawną. Przepis ten realizuje wymogi dyrektywy określone w art. 4 ust. 1 in fine. W ten sposób spełnione będą wymogi profesjonalne z dyrektywy w przypadku gdy agent będzie działał bez pośrednictwa osób fizycznych (np. wyłącznie przez internet);
- 9) uchylenie art. 10 wynika z implementowania do ustawy art. 1 ust. 2 dyrektywy włączonym niniejszym projektem ust. 2 w art. 3 wyłączającym z zakresu zastosowania ustawy pośredników prowadzących tę działalność jako działalność uzupełniającą do podstawowej działalności gospodarczej;
- 10) zmiana brzmienia ust. 2 i 3 w art. 11 ma na celu zmianę dotychczasowej regulacji dookreślając zakres odpowiedzialności multiagenta, który jest zobowiązany do zawarcia umowy odpowiedzialności cywilnej. W myśl nowego brzmienia ust. 2 multiagent odpowiada za szkody powstałe z tytułu wykonywania tych czynności wyrażone ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub uprawnionemu z umowy ubezpieczenia. Jednocześnie, zgodnie z ust. 3, w zakresie odpowiedzialności za szkody powstałe z tytułu wykonywania czynności agencyjnych agent ubezpieczeniowy wykonujący czynności agencyjne na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej. Dodanie ust. 3a

wskazującego, że umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zawarta zgodnie z ust. 3, obejmuje szkody wyrządzone przez agenta ubezpieczeniowego w związku z działalnością wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Przepis ten stanowi wykonanie art. 4 ust. 3 dyrektywy. Dodany ust. 7a wskazuje, że przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli agent ubezpieczeniowy z innego państwa członkowskiego legitymuje się ustanowionym w państwie członkowskim Unii Europejskiej ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej lub inną równoważną gwarancją w rozumieniu art. 4 ust. 4 dyrektywy 2002/92/WE w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego na wypadek szkód wyrządzonych w związku z prowadzoną działalnością. Powyższa propozycja ma na celu uregulowanie stanów, w których agent ubezpieczeniowy z innego państwa członkowskiego podejmuje działalność w Polsce, a nie posiada wymaganego zabezpieczenia finansowego na wypadek wyrządzenia szkód. Stan taki jest możliwy, jeżeli w państwie członkowskim pochodzenia za agenta ponosi odpowiedzialność zakład ubezpieczeń, zaś w Polsce agent działa na rzecz innych zakładów ubezpieczeń, w tym co najmniej dwóch wykonujących działalność w tym samym dziale zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej;

- 11) zmiana w art. 12 ust. 2 polega na wykreśleniu „rodzaju” ubezpieczeń z zakresu pełnomocnictwa. Nie wszystkie grupy ubezpieczeń (wedle załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej) posiadają precyzyjnie oznaczone rodzaje (w niektórych przypadkach w załączniku do ustawy o działalności ubezpieczeniowej rodzaje wymieniono przykładowo posługując się zwrotem „w tym”), niektóre zaś w ogóle nie wyodrębniają rodzajów. W związku z dynamicznymi zmianami pełnomocnictw wystawianych agentom ubezpieczeniowym obowiązek zakładów ubezpieczeń w zakresie zgłaszania do rejestru zmian pełnomocnictw również co do rodzajów ubezpieczeń objętych pełnomocnictwami można uznać za nadmiernie obciążający, w tym kosztami (opłata skarbową);
- 12) zmiana art. 13 (dodanie w ust. 1 pkt 4a) stanowi prokonsumenckie rozwinięcie przepisów art. 12 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 13 ust. 1 pkt a dyrektywy;
- 13) zmiana art. 14 polega na rozszerzeniu zakresu określeń wskazujących na wykonywanie działalności agencyjnej. Dokładne oznaczenie określeń zastrzeżonych prowadziło do dopuszczalności używania innych podobnych aczkolwiek różniących się określeń od

ustawowo zastrzeżonych (np.: agencja ubezpieczeniowa). W nowym brzmieniu także uwzględniono agentów z innych państw członkowskich Unii Europejskiej;

- 14) zmiana brzmienia art. 16 zapewnia zgodność tego przepisu z art. 8 ust. 4 dyrektywy. Ponadto, zmiany w art. 17 polegają na dodaniu postanowień, iż w terminie 30 dni od otrzymania przez organ nadzoru notyfikacji o zamiarze podjęcia przez agenta ubezpieczeniowego działalności na terytorium innego kraju członkowskiego, organ ten informuje o tym fakcie właściwy organ kraju przyjmującego i jednocześnie informuje o notyfikacji agenta. Ponadto, agent może podjąć działalność na terenie innego kraju członkowskiego w terminie 30 dni od otrzymania informacji od macierzystego organu nadzoru o notyfikacji organowi nadzoru lub organowi prowadzącemu rejestr pośredników ubezpieczeniowych kraju przyjmującego. Organ nadzoru uzyskuje możliwość pozyskiwania informacji o zakresie i sposobie wykonywania działalności w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej przez agenta wpisanego do rejestru prowadzonego przez Komisję Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych. Zaproponowane redakcje przepisów w pełni uwzględniają tak przepisy dyrektywy, jak i zasadę obowiązywania prawa polskiego wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zmiana wynika z art. 6 ust 1 i 2 dyrektywy;
- 15) zmiana w art. 19 ust. 6 polega na zastąpieniu wyrazu „osoby” wyrazem „przedsiębiorcy”, a przed wyrazami „lub nie zwraca” należy dodać wyrazy „nie zgłasza zmian danych objętych wpisem do rejestru agentów ubezpieczeniowych”. Poprawki zapewniają większą spójność i precyzję przepisów ustawy. Zmiana ust. 7 wprowadza wobec zakładu ubezpieczeń z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, wykonującego działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów rozdziału 7 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, na potrzeby kontroli i nadzoru nad działalnością tego zakładu ubezpieczeń w zakresie korzystania z agentów ubezpieczeniowych możliwość zastosowania przepisów z art. 139 oraz art. 205 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Zapewni to większą skuteczność organu nadzoru wobec tych podmiotów;
- 16) zmiana art. 22 polega, podobnie jak w przypadku art. 11, na doprecyzowaniu zakresu odpowiedzialności cywilnej brokera za szkody wyrządzone podmiotowi poszukującemu ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia. Przepis ten tworzy katalog osób, które mogą dochodzić odszkodowania z tytułu szkód poniesionych w związku z wykonywaniem działalności

brokerskiej oraz uwzględnia możliwość działania na polskim rynku brokerów z państw członkowskich Unii Europejskiej. W nowym ust. 4 zawierającym delegację dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia, w związku z brakiem jednej ogólnopolskiej organizacji reprezentującej środowisko brokerów, rozszerzono zakres konsultacji rozporządzenia na ogólnopolskie organizacje brokerów. Dodanie ust. 2 w art. 23 wynika z dotychczasowej praktyki KNUiFE, która wskazuje, że brokerzy nie gromadzili stosownych dokumentów dotyczących osób fizycznych, przez które wykonywali czynności brokerskie, co utrudniało przeprowadzenie kontroli, w tym wykazanie przez brokera, że posługuje się osobami spełniającymi wymogi art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a-e;

- 17) zmiany art. 26 pkt 1-2 stanowią prokonsumenckie rozwinięcie przepisów art. 12 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 13 ust. 1 pkt a dyrektywy;
- 18) zmiana art. 27 stanowi, że określenie „broker ubezpieczeniowy” lub „broker reasekuracyjny” mogą być używane w nazwie lub reklamie oraz do oznaczenia działalności wyłącznie przez podmiot posiadający odpowiedni wpis do rejestru brokerów ubezpieczeniowych dotyczący rodzaju działalności brokerskiej. Zmiana art. 27 polega także na rozszerzeniu zakresu określeń wskazujących na wykonywanie działalności brokerskiej. Dokładne oznaczenie określeń zastrzeżonych prowadziło do dopuszczalności używania innych podobnych aczkolwiek różniących się określeń od ustawowo zastrzeżonych (np.: firma brokersko-ubezpieczeniowa). W nowym brzmieniu także uwzględniono brokerów z innych państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 19) zmiana w art. 28 polega na wprowadzeniu przepisu dotyczącego odmowy wydania zezwolenia pozwalającego na wskazanie trybu odwoławczego przysługującego przedsiębiorcy. Jednocześnie zmiany wynikają z konieczności dookreślenia rodzaju działalności brokerskiej, w ramach której został złożony egzamin, w celu wyeliminowania sytuacji gdy po zdaniu egzaminu tylko w zakresie jednego rodzaju działalności brokerskiej broker pragnie podjąć działalność w zakresie obu rodzajów działalności brokerskiej. Ponadto wprowadza się nową przesłankę, że brokerem ubezpieczeniowym nie może być przedsiębiorca prawomocnie pozbawiony prawa prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 373 i 374 ustawy z dnia 9 kwietnia 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 10, poz. 535, z późn. zm.), w czasie trwania orzeczonego zakazu. Wprowadzenie tej dodatkowej przesłanki, analogicznie jak w przepisach dotyczących agentów ubezpieczeniowych, wynika z art. 4

- ust. 2 dyrektywy. Ponadto dokonano odpowiednich zmian brzmienia pkt 1 i 2 w ust. 4 w związku z wprowadzeniem pojęcia z Kodeksu cywilnego „firma przedsiębiorcy” oraz konieczności uzupełnienia zakresu typów ewidencji o ewidencję działalności gospodarczej;
- 20) zmiana art. 29 jest konsekwencją zmiany art. 28 w pkt 19 in fine;
 - 21) zmiana brzmienia art. 31 zapewnia zgodność tego przepisu z art. 8 ust. 4 dyrektywy;
 - 22) zmiany art. 32 polegają na dodaniu postanowień, że w terminie 30 dni od otrzymania przez organ nadzoru notyfikacji o zamiarze podjęcia przez agenta ubezpieczeniowego działalności na terytorium innego kraju członkowskiego, organ ten informuje o tym fakcie właściwy organ kraju przyjmującego i jednocześnie informuje o notyfikacji brokera. Ponadto, broker może podjąć działalność na terenie innego kraju członkowskiego w terminie 30 dni od otrzymania informacji od macierzystego organu nadzoru o notyfikacji właściwemu organowi kraju przyjmującego. Zmiana wynika z art. 6 ust 1 i 2 dyrektywy. Ponadto, zmiana art. 33 polega na rozszerzeniu zakresu stanów faktycznych i prawnych, o których zmianach broker ubezpieczeniowy jest obowiązany informować organ nadzoru. Ma to duże znaczenie dla rejestru pośredników ubezpieczeniowych;
 - 23) zmiana art. 34 ust. 6 polega na dookreśleniu sytuacji powodujących wygaśnięcie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej uwzględniając przy tym dwa rodzaje rejestracji działalności gospodarczej – KRS i gminny;
 - 24) zmiana w art. 35 ust. 1 polega na doprecyzowaniu, że kontrola działalności i stanu majątkowego podmiotów prowadzących działalność brokerską jest ograniczona do prowadzonej działalności brokerskiej;
 - 25) zmiana art. 36 ust. 2 polega na rozszerzeniu go o warunek posiadania przez osoby wchodzące w skład Komisji Egzaminacyjnej dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych wykształcenia wyższego oraz włączenie do prac Komisji dwóch obserwatorów wyłonionych wspólnie przez ogólnopolskie organizacje brokerów;
 - 26) zmiana art. 37 polega na rozszerzeniu zakresu informacji dotyczących ubezpieczenia obowiązkowego OC, prowadzenia działalności przez agenta ubezpieczeniowego w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz wynika z implementowania do ustawy art. 1 ust. 2 dyrektywy w dodanym w art. 3 wyłączeniem z zakresu zastosowania

ustawy pośredników prowadzących tę działalność jako działalność uzupełniającą do podstawowej działalności gospodarczej;

- 27) zmiana art. 38 dotyczy przedłużenia z 7 do 14 dni maksymalnego terminu, w którym Zakład ubezpieczeń składa, wraz z niezbędnymi dokumentami, wniosek o wpisanie do rejestru agentów ubezpieczeniowych podmiotu, z którym zawarł umowę agencyjną, niezwłocznie po zawarciu tej umowy. Zmiana podyktowana jest podniesionymi przez Polską Izbę Ubezpieczeń problemami praktycznymi związanymi z dotrzymaniem dotychczasowego 7-dniowego terminu, który jest zbyt krótki, zwłaszcza z uwagi na konieczność załączenia do wniosku szeregu dokumentów;
- 28) zmiana art. 39 ust. 2-4 wynika z implementowania do ustawy art. 1 ust. 2 dyrektywy w zmienionym niniejszym projektem art. 3 wyłączającym z zakresu zastosowania ustawy pośredników prowadzących tę działalność jako działalność uzupełniającą do podstawowej działalności gospodarczej, a także z uchylecia art. 10 ustawy;
- 29) w art. 40 zmiany realizują postanowienia art. 9, 12 i 13 dyrektywy. Uchylenie ust. 3 wynika z implementowania do ustawy art. 1 ust. 2 dyrektywy w zmienionym niniejszym projektem art. 3 wyłączającym z zakresu zastosowania ustawy pośredników prowadzących tę działalność jako działalność uzupełniającą do podstawowej działalności gospodarczej. Ponadto, dodanie pkt 6 w ust. 2 jest wynikiem dodania ust. 3 w art. 9 wprowadzającego zasadę, że wymogi przewidziane w ust. 1 art. 9 stosują się do wspólników lub co najmniej połowy członków zarządu agenta będącego osobą prawną;
- 30) zmiana art. 41 ust. 2 i 3 wynika z implementowania do ustawy art. 1 ust 2 dyrektywy w zmienionym niniejszym projektem art. 3 wyłączającym z zakresu zastosowania ustawy pośredników prowadzących tę działalność jako działalność uzupełniającą do podstawowej działalności gospodarczej;
- 31) zmiany art. 42 ust. 1 i 5 dotyczą wprowadzenia obowiązku dla organu nadzoru przekazania niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 14 dni, informacji o wykreśleniu agenta ubezpieczeniowego z rejestru agentów ubezpieczeniowych do instytucji prowadzącej rejestr w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym agent ubezpieczeniowy wykonuje działalność. Przepis ten stanowi realizację art. 9 ust. 2 dyrektywy;
- 32) zmiany w art. 44 realizują postanowienia art. 9, 12 i 13 dyrektywy;

- 33) zmiana art. 46 jest wynikiem wcześniejszych przepisów i polega na doprecyzowaniu, że organ nadzoru może odmówić dokonania zmian wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, jeżeli nie są spełnione warunki określone w art. 28. Odmowa dokonania wpisu zmian następuje w drodze decyzji administracyjnej;
- 34) zmiana art. 48 ust. 1 jest związana ze zmianą brzmienia art. 14 i 27.

Projekt wprowadza także zmiany w ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.¹⁾). W załączniku do ww. ustawy, w części II Czynności urzędowe w kolumnie 4, proponuje się zmianę brzmienia ust. 30, dotyczącego wpisu do rejestru pośredników ubezpieczeniowych obejmującego agentów ubezpieczeniowych. Zmiany te wynikają ze zmiany art. 40 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym obejmując pełny zakres danych podlegających zmianie wpisu do rejestru. Ponadto propozycja zapisu zmierza do rozszerzenia zakresu zwolnienia określonego w ust. 30 kol. 4 lit. a-d przez objęcie nim czynności powodujących wykreślenie zakładu ubezpieczeń, w imieniu lub na rzecz którego działa agent ubezpieczeniowy oraz wykreślenie agenta ubezpieczeniowego z rejestru, jeżeli czynności te nastąpiły wskutek wniosku zakładu ubezpieczeń o wykreślenie agenta ubezpieczeniowego z rejestru w związku z rozwiązaniem umowy agencyjnej. Przyjęcie powyższego rozwiązania przyczyni się do rozwiązania problemów praktycznych związanych z „nadpłaconymi” kwotami opłaty skarbowej oraz zmniejszy obciążenia zakładów ubezpieczeń ponoszonych w związku z procedurą rejestracyjną. Ponadto, nowe brzmienie w kolumnie 4 lit. e wprowadzi zwolnienie od opłaty skarbowej za zmianę wpisu polegającą na wykreśleniu agenta ubezpieczeniowego na wniosek zakładu ubezpieczeń pozostającego nadal zarejestrowanym na mocy innego wpisu dokonanego na wniosek innego zakładu ubezpieczeń (mowa tu o tzw. multiagencje). Opłata skarbową jest daniną publiczną nałożoną ustawą z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej będącą ustawą podatkową, co stanowi o powszechności, przymusowości i bezwrotności tego świadczenia pieniężnego. Dlatego też, projekt nie zawiera przepisu o obowiązku wnoszenia opłaty skarbowej czyli obowiązku o charakterze podatkowym, mając na względzie że stałoby to w sprzeczności z materiałą ustawową projektu.

W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.²⁾) projekt proponuje w art. 88 po wyrazach „biegłego rewidenta” skreślenie przecinka i wyrazów „brokera ubezpieczeniowego”. Zmiana ma na celu uniemożliwienie

traktowania wykonywania działalności brokerskiej jako wolnego zawodu, a nie jako rodzaju działalności gospodarczej, na co wskazują przepisy ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym. Przedstawiona propozycja stanowi korektę istniejącego w wadliwym kształcie przepisu, którego brzmienie w nieuzasadniony sposób prowadzi do określenia brokera ubezpieczeniowego jako podmiotu cieszącego się statusem wolnego zawodu. Umieszczenie przez ustawodawcę w art. 88 Kodeksu spółek handlowych brokera ubezpieczeniowego jako potencjalnego wspólnika spółki partnerskiej, jak i możliwość tworzenia spółek partnerskich przez brokerów w tym kontekście zasługuje na negatywną ocenę ponieważ pojęcie brokera ubezpieczeniowego, zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, oznacza osobę fizyczną albo prawną. Status osoby prawnej wyklucza zaś możliwość bycia wspólnikiem spółki partnerskiej. Dlatego też, mając na względzie, że zgodnie z art. 5 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym pośrednictwo ubezpieczeniowe jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), a ponadto broker ubezpieczeniowy może być osoba prawną, należy uznać istniejące brzmienie art. 88 Kodeksu spółek handlowych za mylące. Dlatego też projekt ustawy zawiera propozycję zmiany ww. przepisu, która prowadzi do zlikwidowania budzącej wątpliwości fikcji prawnej mogącej wywoływać komplikacje w obrocie gospodarczym.

W projekcie zawarto również propozycje dokonania zmian w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153, z późn. zm.³⁾). Przez dodanie w art. 17 ust. 3 organ nadzoru ma być obowiązany do udzielania informacji właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz uprawniony do występowania o udzielenie informacji od tych organów w sprawach pośrednictwa ubezpieczeniowego, w szczególności dotyczących usunięcia agenta ubezpieczeniowego lub brokera ubezpieczeniowego z rejestru. Zmiana uzasadniona jest faktem, że nie we wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej organami rejestrowymi muszą być organy nadzoru, co stanowi realizację art. 9 dyrektywy. Zmiana brzmienia art. 20 pkt 5 podyktowana jest koniecznością stworzenia możliwości Rzecznikowi Ubezpieczonych doprowadzania do polubownego i pojednawczego rozstrzygnięcia sporów między ubezpieczającymi, ubezpieczonymi, uposażonymi lub uprawnionymi z umów ubezpieczenia a zakładami ubezpieczeń, agentami ubezpieczeniowymi oraz brokerami ubezpieczeniowymi, w szczególności przez organizowanie sądów polubownych do

rozpatrywania tych sporów. Zmiana jest realizacją art. 11 dyrektywy. Ponadto, zgodnie z wnioskiem Rzecznika Ubezpieczonych, ustawa wprowadza w art. 26 ust. 4 pkt 1 ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych zmiany polegające na wymienieniu wśród podmiotów, do których Rzecznik Ubezpieczonych może wystąpić, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz doprecyzowanie uprawnienia polegającego na udostępnianiu akt i dokumentów Rzecznikowi. Powyższe zmiany wynikają z możliwości odmowy wglądu w akta Rzecznikowi Ubezpieczonych ze strony zakładów ubezpieczeń i innych podmiotów, co może utrudnić w znacznym stopniu poznanie przebiegu sprawy podlegającej rozpatrzeniu, a tym samym uniemożliwić udzielenie przez ten organ pomocy skarżącym (konsumentom). Przepis ten będzie miał pozytywne i prokonsumenckie skutki dla całego rynku ubezpieczeń, w tym rynku usług świadczonych przez pośredników ubezpieczeniowych.

Przepis art. 5 upoważnia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wystąpienia do Komisji Europejskiej z oficjalną informacją, że polskie regulacje prawne przewidują wymóg informowania polskiego organu rejestrowego (KNUiFE) o zamiarze podjęcia na terytorium Polski działalności przez pośredników z innych państw członkowskich. Jest to element wykonania art. 6 ust. 2 dyrektywy.

Wprowadzenie nowelizacją zmian systemowych polegających na wyłączeniu z zakresu stosowania ustawy przedsiębiorców wykonujących działalność agencyjną jako działalność uzupełniająca do podstawowej działalności gospodarczej oraz zniesienia zezwoleń na działalność brokerską powoduje konieczność stworzenia przepisów przejściowych mających duże znaczenie dla funkcjonowania rynku pośredników ubezpieczeniowych oraz rejestru pośredników ubezpieczeniowych.

Artykuł 6 wprowadza przepis przejściowy, na mocy którego do postępowań wszczętych i niezakończonych, dotyczących wniosków o wpisanie do rejestru agentów ubezpieczeniowych, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Artykuły 7-11 wprowadzają przepisy przejściowe regulujące sytuację agentów i brokerów ubezpieczeniowych w związku z wejściem w życie ustawy i wyznaczające terminy dostosowania działalności pośrednictwa ubezpieczeniowego do wymogów zawartych w znowelizowanej ustawie.

Artykuł 12 określa, że nałożony nowelą na pośredników ubezpieczeniowych wymóg braku prawomocnego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, stanowiący przesłankę dawania rękojmi, stosuje się do zarejestrowanych pośredników ubezpieczeniowych w przypadku, gdy zakaz ten uprawomocnił się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2005 r., co stanowi realizację art. 16 ust. 1 dyrektywy.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia ustawy

Celem nowelizacji ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym jest pełna implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (2002/92/WE), zapewnienie zgodności z ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i poprawa wewnętrznej spójności przepisów.

2. Konsultacje społeczne

Konsultacje społeczne w sprawie przygotowania nowelizacji ustawy trwały od lutego do początku września br. i brały w nich udział środowiska naukowe i zawodowe związane z pośrednictwem ubezpieczeniowym reprezentowane przez Polską Izbę Ubezpieczeń, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polską Izbę Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izbę Gospodarczą Ubezpieczeń i Ochrony Ryzyka oraz Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych. W trakcie prac największą wątpliwość partnerów społecznych wzbudziło zagadnienie obowiązkowego ubezpieczenia OC pośredników ubezpieczeniowych. Jednakże kwestia ta została uzgodniona po wprowadzeniu propozycji wyłączenia winy umyślnej z zakresu ochrony ubezpieczeniowej z tytułu ww. ubezpieczenia, co postulowano szczególnie silnie. W trakcie prac legislacyjnych uznano wniosek Izby Gospodarczej Ubezpieczeń i Ochrony Ryzyka oraz Polskiej Izby Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych w sprawie wprowadzenia do projektu przepisów realizujących obowiązek doskonalenia zawodowego i określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu przeprowadzania okresowych szkoleń zawodowych.

Natomiast nie uwzględniono m.in. następujących propozycji:

- doprecyzowanie zakresu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za działania pośredników ubezpieczeniowych dotyczących pobierania składek i przekazywania odszkodowań klientom, zgłoszonej przez PIU,

- uwzględnienie koncepcji, że odpowiedzialność pośrednika ubezpieczeniowego za wyrządzone szkody zachodzi jedynie wtedy, gdy oferowane przez niego produkty różnych zakładów ubezpieczeń są wobec siebie konkurencyjne, zgłoszonej przez SPBUiR,
- włączenie do katalogu podmiotów, które mogą być brokerem ubezpieczeniowym, albo którymi broker może się posługiwać, przedsiębiorców, będących jednostkami organizacyjnymi, nie mającymi osobowości prawnej, zgłoszonej przez IGUiOR.

Projekt został zaopiniowany przez Radę Legislacyjną, której uwagi zostały uwzględnione.

3. Zakres Oceny Skutków Regulacji

Projekt w pełni implementuje dyrektywę 2002/92/WE w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego, dostosowuje ustawę do wymogów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz zapewnia większą spójność wewnętrzną przepisów ustawy korzystając z doświadczeń zebranych w trakcie obowiązywania dotychczasowych przepisów.

4. Skutki wprowadzenia ustawy

- 1) wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu lub sektora publicznego – propozycja zapisu zmierzająca do rozszerzenia zakresu zwolnienia określonego w ust. 30 kolumna 4 lit. a-e części II Załącznika do ustawy o opłacie skarbowej spowoduje:
 - a) zwiększenie wpływów z opłaty skarbowej od zmiany wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych w przypadku, o którym mowa w projektowanym ust. 30 pkt 2,
 - b) zmniejszenie wpływów z opłaty skarbowej od zmiany wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych w przypadku, o którym mowa w ust. 30 kol. 4 lit. e.

Bliższe oszacowanie opisanych skutków nie jest możliwe ze względu na trudną do przewidzenia liczbę czynności urzędowych, które zostaną dokonane pod rządem znowelizowanych przepisów o opłacie skarbowej;

- 2) wpływ regulacji na rynek pracy – brak wpływu;
- 3) wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – brak wpływu;
- 4) wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.

-
- ¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 466, Nr 54, poz. 535, Nr 62, poz. 574, Nr 70, poz. 632, Nr 91, poz. 870, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 808 i Nr 191, poz. 1956.
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117 oraz z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1651 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-1917/04/DPE/ot

Warszawa, dnia 18/10/ 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektów ustaw:

1. o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych,
 2. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy - Prawo o ruchu drogowym,
 3. o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw,
- wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedstawionymi projektami ustaw (nr RM-10-181-04, nr RM-10-182-04, nr RM-10-183-04; Nowy Tekst) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt ustawy o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej uzupełnia obowiązującą ustawę o postanowienia wynikające z Dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie. Proponowane zmiany mają na celu m.in. poszerzenie katalogu czynności ubezpieczeniowych, które mogą być zlecane przez zakład ubezpieczeń podmiotom zewnętrznym. Ponadto projekt ustawy przewiduje objęcie ustawowym katalogiem czynności ubezpieczeniowych prowadzenie postępowań windykacyjnych związanych z wykonywaniem umów ubezpieczenia, reasekuracji oraz gwarancji, np. prowadzenie windykacji roszczeń z tytułu niezapłaconej składki. Poszerzony został katalog

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2004-10-18

obowiązków informacyjnych zakładów ubezpieczeń na życie wobec ich klientów. Informacje wskazane w tym nowelizowanym przepisie mają być zawarte w treści umowy ubezpieczenia. Przepis ten transponuje Załącznik III dyrektywy 2002/83/EC dotyczącej ubezpieczeń na życie.

- II. Celem wprowadzenia zmian do projektu ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym jest wyeliminowanie błędów i nieścisłości w ustawie. Projekt ma na celu zapewnienie większej wewnętrznej spójności tego aktu prawnego oraz usprawnienie funkcjonowania rynku ubezpieczeń obowiązkowych.
- III. Celem projektu ustawy o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw jest całkowite wdrożenie do polskiego porządku prawnego Dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego. W zakresie zastosowanych zmian projekt ustawy zasadniczo odpowiada postanowieniom Dyrektywy 2002/92/WE. W szczególności prawidłowo zdefiniowano zakres stosowania przepisów ustawy co jest odzwierciedleniem art. 1 ust. 2 Dyrektywy 2002/92/WE. Projekt wykazuje zgodność z Dyrektywą 2002/92/WE w zakresie przepisów odnoszących się do informacji dostarczanych przez pośrednika ubezpieczeniowego (np. art. 4a-4b, art. 26 pkt 1, 2 i 4 projektu). Omawiany projekt ustawy realizuje zalecenie zapewnienia ochrony klienta przed niezdolnością pośrednika ubezpieczeniowego do przekazania składki do zakładu ubezpieczeń lub do przekazania kwoty roszczenia lub zwrotu składki ubezpieczonemu. W projekcie wdrożone zostały także zasady odnoszące się do wymogów zawodowych pośredników oraz do sposobu powiadomienia o prowadzeniu działalności i usługach w innych Państwach Członkowskich. Tytułem przykładu art. 32 ust. 1 i 3 projektu dokonuje wdrożenia art. 6 Dyrektywy 2002/92/WE. Kolejne zmiany polegają na dodaniu postanowień, iż w terminie 30 dni od otrzymania przez organ nadzoru notyfikacji o zamiarze podjęcia przez agenta ubezpieczeniowego działalności na terytorium innego kraju członkowskiego, organ ten informuje o tym fakcie właściwy organ kraju przyjmującego i jednocześnie informuje o notyfikacji agenta. Ponadto, agent może podjąć działalność na terenie innego kraju członkowskiego w terminie 30 dni od otrzymania informacji od macierzystego organu nadzoru o notyfikacji organowi nadzoru lub organowi prowadzącemu rejestr pośredników ubezpieczeniowych kraju przyjmującego. Organ nadzoru uzyskuje możliwość pozyskiwania informacji o zakresie i sposobie wykonywania działalności

w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej przez agenta wpisanego do rejestru prowadzonego przez Komisję Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

IV. W konkluzji stwierdzam, że przedstawione projekty ustaw:

1. o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych,
2. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy - Prawo o ruchu drogowym,
3. o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw, są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Mirosław Gronicki
Minister Finansów

2 *powatany*

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Tomasz Nowakowski

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2004 r.

w sprawie sposobu przeprowadzenia szkoleń zawodowych dla osób wykonujących czynności agencyjne lub brokerskie, zakresu tematów oraz wymiaru godzinowego

Na podstawie art. 4c ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§1. Szkolenie osób wykonujących czynności agencyjnych lub brokerskie powinno obejmować zagadnienia ogólne niezbędne do prawidłowego wykonywania czynności agencyjnych albo brokerskich:

- 1) zagadnienia z bloków tematycznych określonych w § 4 ust. 1;
- 2) podstawowe informacje o zakładach ubezpieczeń i rynku ubezpieczeniowym w Polsce;
- 3) zapoznanie z dokumentacją ubezpieczeniową, w szczególności z dokumentacją związaną z zawieraniem umów ubezpieczenia i likwidacją szkód;
- 4) techniki akwizycji ubezpieczeniowej i obsługi klienta;
- 5) informacje o taryfach oraz zasady obliczania składek ubezpieczeniowych;
- 6) rozliczenia ilościowo-wartościowe z tytułu sprzedaży polis i inkasa składek ubezpieczeniowych.

§2. Osoba, która będzie wykonywała czynności agencyjne jedynie w odniesieniu do umów ubezpieczenia zawieranych przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w zakresie wykonywanych przez nie czynności bankowych, lub w przypadku gdy bank lub spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa pośredniczy w zawieraniu tych umów, odbywa szkolenie jedynie w zakresie, o którym mowa w § 1 pkt 4-6.

§3. Szkolenie trwa co najmniej 50 godzin.

2. Czas szkolenia nie może przekroczyć 8 godzin dziennie.

§4. Ustala się następujący minimalny zakres tematów, obejmujących zagadnienia ogólne, składający się w szczególności z następujących bloków tematycznych:

- 1) pojęcie ryzyka i zdarzeń losowych:
 - a) ocena ryzyka,
 - b) redukcja ryzyka,
 - c) wycena ryzyka,
 - d) zarządzanie ryzykiem;
- 2) miejsce i rola ubezpieczeń w gospodarce;
- 3) rola ubezpieczeń, w tym w szczególności:
 - a) ubezpieczenie jako mechanizm transferu ryzyka,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

- b) znaczenie udziału własnego;
- 4) sumy i wartości ubezpieczenia:
 - a) funkcje,
 - b) nadubezpieczenie,
 - c) niedubezpieczenie,
 - d) zasada proporcji,
 - e) ubezpieczenie na pierwsze ryzyko,
 - f) wartość uzgodniona;
- 5) podział ubezpieczeń według działań, grup i rodzajów;
- 6) podstawowe regulacje prawne dotyczące działalności ubezpieczeniowej i pośrednictwa ubezpieczeniowego:
 - a) ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959 i Nr , poz.),
 - b) ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr , poz.),
 - c) ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 26, poz. 225, Nr 96, poz. 959, Nr 141, poz. 1492 i Nr , poz. ...),
 - d) ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153 i Nr 170, poz. 1651 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 891, Nr 96, poz. 959 i Nr , poz. ...),
 - e) przepisy w sprawie organów uprawnionych i organów zobowiązanych do przeprowadzania kontroli wykonania obowiązku zawarcia umów ubezpieczeń obowiązkowych oraz trybu ustalania i egzekwowania opłaty za niewykonanie tego obowiązku;
- 7) podstawowe zagadnienia z zakresu prawa cywilnego:
 - a) zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych,
 - b) pojęcie osoby prawnej,
 - c) pojęcie i forma czynności prawnej,
 - d) oświadczenie woli i wady oświadczenia woli,
 - e) przedstawicielstwo i pośrednictwo,
 - f) prokura,
 - g) pojęcie pełnomocnictwa i jego rodzaje,
 - h) pojęcie umowy,
 - i) zasada swobody umów,
 - j) forma zawarcia umowy, pojęcie zobowiązania, pojęcie szkody,
 - k) funkcjonowanie wzorców umownych, ogólne warunki ubezpieczenia,
 - l) problematyka niedozwolonych postanowień umownych,
 - m) pojęcie konsumenta,
 - n) warunki zawierania umowy ubezpieczenia, możliwość wypowiedzenia i rozwiązania umowy ubezpieczenia oraz prawa i obowiązki z niej wynikające,
 - o) zakres ochrony ubezpieczeniowej, jej ograniczenia i wyłączenia,
 - p) umowa agencyjna,
 - r) zasady odpowiedzialności agenta ubezpieczeniowego względem klienta i zakładu ubezpieczeń;
- 8) zasady reprezentacji podmiotów gospodarczych w obrocie;
- 9) inne przepisy prawa:
 - a) ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, zm. przen. z 2002 r. Nr 197, poz. 1661, oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693, Nr 172, poz. 1804 i Nr , poz....),

- b) art. 3-5, 7, 9-11, 29-31, 33, 55, 62, 64, 70, 71, i 73 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016, zm. przen. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 i Nr 129, poz. 1439, zm. przen. z 2003 r. Nr 80, poz. 718, oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 92, poz. 881, Nr 93, poz. 888 i Nr 96, poz. 959),
- c) art. 1-7, 18, 24, 25, 35, 36, 38-42, 47, 62-73 i 80-87 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049, oraz z 2004 r. Nr 97, poz. 962 i Nr 160, poz. 1678),
- d) art. 1-8, 29 i 38 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z 2003 r. Nr 52, poz. 452 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959),
- e) ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 83, poz. 760 i Nr 223, poz. 2217 oraz z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264 i Nr 187, poz. 1925),
- f) ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271, oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285),
- g) ustawa z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203),
- h) ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1207);
- 10) etyka zawodowa agenta albo brokera ubezpieczeniowego:
 - a) przestrzeganie reguł prawnych,
 - b) tajemnica zawodowa,
 - c) konflikt interesów,
 - d) kontakty z klientem,
 - e) minimalny zakres informacji udzielanych ubezpieczającym.

§ 5. Przeprowadzający szkolenie obowiązany jest wydać uczestnikowi szkolenia po zakończeniu zajęć dokument poświadczający odbycie szkolenia.

2. Dokument, o którym mowa w § 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko uczestnika;
- 2) datę odbycia szkolenia;
- 3) zakres tematyczny odbytego szkolenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2005 r.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., reguluje zasady wykonywania działalności przez agentów i brokerów ubezpieczeniowych oraz zasady prowadzenia rejestru pośredników ubezpieczeniowych.

Zmiana ww. ustawy na podstawie ustawy z dnia 2004 r. o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.) wprowadziła art. 4c, dotyczący obowiązku doskonalenia umiejętności zawodowych przez pośredników ubezpieczeniowych. W ust. 3 ww. artykułu zawarto delegację dla ministra właściwego dla spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii organu nadzoru sposobu przeprowadzania szkoleń zawodowych, zakresu tematów oraz wymiaru godzinowego zajęć.

Niniejszy projekt stanowi realizację ww. delegacji.

Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 15 stycznia 2005 r.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia:

Celem wprowadzenia rozporządzenia jest zapewnienie wykonania obowiązku doskonalenia umiejętności zawodowych przez pośredników ubezpieczeniowych

2. Konsultacje społeczne:

Konsultacje społeczne w sprawie projektu będą prowadzone z przedstawicielami rynku ubezpieczeń pośrednictwem reprezentowanego przez Polską Izbę Ubezpieczeń, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polską Izbę Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izbę Gospodarczą Ubezpieczeń i Ochrony Ryzyka oraz Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych.

3. Zakres Oceny Skutków Regulacji:

Rozporządzenie określi sposób przeprowadzania szkoleń zawodowych, zakres tematów oraz wymiar godzinowy zajęć

4. Skutki wprowadzenia ustawy:

- wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu lub sektora publicznego – brak wpływu
- wpływ regulacji na rynek pracy – brak wpływu,
- wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – brak wpływu,
- wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2004 r.

**w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia
odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej**

Na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z 2004 Nr 96, poz. 959, Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe z tytułu wykonywania działalności brokerskiej, zwanego dalej "ubezpieczeniem OC", termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną tego ubezpieczenia.

§2. Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna brokera ubezpieczeniowego za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, w związku z wykonywaniem działalności brokerskiej, o której mowa w art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym.

2. Ubezpieczeniem OC są objęte również szkody wyrządzone przez osoby, przez które ubezpieczony wykonuje czynności brokerskie.

3. Ubezpieczenie OC nie obejmuje szkód:

- 1) wyrządzonych przez ubezpieczonego z winy umyślnej;
- 2) wyrządzonych przez ubezpieczonego osobom zatrudnionym przez ubezpieczonego na podstawie umowy o pracę lub osobom, przez które ubezpieczony wykonuje czynności brokerskie;
- 3) polegających na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie mienia, wyrządzonych przez ubezpieczonego lub osobę, przez którą ubezpieczony wykonuje czynności brokerskie, małżonkowi, wstępnemu, zstępnemu, rodzeństwu, a także powinowatemu w tej samej linii lub stopniu, osobie pozostającej w stosunku przysposobienia oraz jej małżonkowi, jak również osobie, z którą ubezpieczony lub osoba, przez którą ubezpieczony wykonuje czynności brokerskie, pozostaje we wspólnym pożyciu;
- 4) polegających na zapłacie kar umownych;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

5) powstałych wskutek działań wojennych, stanu wojennego, rozruchów i zamieszek, a także aktów terroru.

4. **U**bezpieczenie OC obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem ust. 3, z możliwością umownego ograniczenia przez zakład ubezpieczeń wypłaty odszkodowań do wysokości 10 % sumy gwarancyjnej.

§3. **O**bowiązek ubezpieczenia OC powstaje nie później niż w dniu złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej.

§4. **U**Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia OC wynosi równowartość w złotych 1.000.000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia OC, oraz 1.500.000 euro w odniesieniu do wszystkich takich zdarzeń.

2. **K**wota, o której mowa w ust. 1, ustalana jest przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia OC została zawarta.

§5. **U**Przepisy rozporządzenia stosuje się do umów ubezpieczenia OC zawartych od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. **U**Jeżeli umowa ubezpieczenia OC została zawarta przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, a okres, na jaki została zawarta, upływa po tym dniu, nową umowę ubezpieczenia OC zawiera się najpóźniej w ostatnim dniu okresu, na jaki została zawarta ta umowa.

§6. **R**ozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2005 r.²⁾

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 2003 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej (Dz. U. Nr 211, poz. 2067), które na podstawie art. 12 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr ..., poz. ...) utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, tj. z dniem 15 stycznia 2005 r.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., reguluje zasady wykonywania działalności przez agentów i brokerów ubezpieczeniowych oraz zasady prowadzenia rejestru pośredników ubezpieczeniowych.

Zmiana ww. ustawy na podstawie ustawy z dnia 2004 r. o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.) wprowadziła nowe brzmienie art. 22, dotyczącego obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej. W ust. 4 art. 22 zawierającym delegację dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia, w związku z brakiem jednej ogólnopolskiej organizacji reprezentującej środowisko brokerów, nowelizacją rozszerzono zakres konsultacji rozporządzenia na ogólnopolskie organizacje brokerów.

Niniejszy projekt stanowi realizację ww. delegacji.

Jednocześnie w związku z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 2004 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym projekt wyłącza z zakresu ubezpieczenia OC z tytułu wykonywania działalności brokerskiej szkody wyrządzone przez ubezpieczonego z winy umyślnej.

Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 15 stycznia 2005 r.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia:

Celem wprowadzenia rozporządzenia jest realizacja delegacji z art. 22 ust. 4 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym uwzględniająca zmiany, które nastąpiły w przepisach prawa ubezpieczeniowego.

2. Konsultacje społeczne:

Konsultacje społeczne w sprawie projektu będą prowadzone z przedstawicielami rynku ubezpieczeń pośrednictwem reprezentowanego przez Polską Izbę Ubezpieczeń, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polską Izbę Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izbę Gospodarczą Ubezpieczeń i Ochrony Ryzyka oraz Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych.

3. Zakres Oceny Skutków Regulacji:

Rozporządzenie określi zasady obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej.

4. Skutki wprowadzenia ustawy:

- wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu lub sektora publicznego – brak wpływu
- wpływ regulacji na rynek pracy – brak wpływu,
- wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – brak wpływu,
- wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

Z dnia 2004 r.

**w sprawie sposobu składania wniosków o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych oraz
zgłaszania zmian danych objętych tym wpisem**

Na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr , poz..) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób składania wniosków o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych;
- 2) sposób składania wniosków o zmianę danych, objętych wpisem do rejestru agentów ubezpieczeniowych;
- 3) wykaz dokumentów dołączanych do wniosków.

§2. Wskazać w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym;
- 2) organie nadzoru - należy przez to rozumieć Komisję Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

§3. Wnioski są składane oddzielnie dla każdego agenta ubezpieczeniowego i powinny być złożone na piśmie oraz podpisane przez osoby uprawnione do reprezentowania zakładu ubezpieczeń.

2. Zakład ubezpieczeń przekazuje organowi nadzoru dane objęte wnioskiem również drogą elektroniczną lub za pomocą nośnika elektronicznego, na formularzu udostępnionym nieodpłatnie przez organ nadzoru.

§4. Wniosek o wpis sporządza się na podstawie następujących dokumentów, będących w posiadaniu zakładu ubezpieczeń:

- 1) w odniesieniu do agenta ubezpieczeniowego:
 - a) kopii zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej albo odpisu z rejestru przedsiębiorców albo kopii innego dokumentu określającego rodzaj, zakres działalności wraz ze wskazaniem organów lub osób upoważnionych do występowania w imieniu agenta ubezpieczeniowego, wydane nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku,
 - b) kopii zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze podmiotów gospodarki narodowej REGON oraz kopii decyzji o nadaniu Numeru Identyfikacji Podatkowej,

- c) oryginału lub kopii polisy poświadczonej przez zakład ubezpieczeń, stwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności agencyjnej, jeżeli zachodzi przypadek, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy,
 - d) oświadczenia, czy agent ubezpieczeniowy wykonuje czynności agencyjne osobiście, czy przy pomocy osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę - w przypadku podmiotu wykonującego działalność agencyjną przy pomocy osób fizycznych do których stosuje się specjalne wymogi na podstawie art. 9 ust 2 ustawy,
 - e) dokumentu pełnomocnictwa do dokonywania czynności agencyjnych w imieniu zakładu ubezpieczeń, a w przypadku agenta ubezpieczeniowego wykonującego czynności agencyjne przy pomocy osób fizycznych do których stosuje się specjalne wymogi na podstawie art. 9 ust 2 ustawy dodatkowo wykaz rodzajów umów ubezpieczenia, które oferowane są za jego pośrednictwem;
- 2) w odniesieniu do osób fizycznych wykonujących czynności agencyjne:
- a) informacji o osobie wydanej z Krajowego Rejestru Karnego lub zaświadczenia o niekaralności wydanego przez organ innego państwa właściwy do wydawania zaświadczeń o niekaralności nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku, świadczących o niekaralności za przestępstwa określone w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy,
 - b) oświadczenia o pełnej zdolności do czynności prawnych,
 - c) kopii świadectwa dojrzałości lub świadectwa ukończenia szkoły dającej wykształcenie średnie lub dyplomu ukończenia szkoły wyższej,
 - d) zaświadczenia o zdaniu egzaminu,
 - e) zaświadczenia o ukończeniu szkolenia przeprowadzonego przez zakład ubezpieczeń;
- 3) w odniesieniu do agentów ubezpieczeniowych będących osobami fizycznymi, wspólników, w przypadku agentów ubezpieczeniowych będących spółkami nie posiadającymi osobowości prawnej, oraz co najmniej połowy członków zarządu agenta ubezpieczeniowego osoby prawnej:
- a) informacji o osobie wydanej z Krajowego Rejestru Karnego lub zaświadczenia o niekaralności wydanego przez organ innego państwa właściwy do wydawania zaświadczeń o niekaralności nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku, świadczących o niekaralności za przestępstwa określone w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy,
 - b) oświadczenia o pełnej zdolności do czynności prawnych,
 - c) kopii świadectwa dojrzałości lub świadectwa ukończenia szkoły dającej wykształcenie średnie lub dyplomu ukończenia szkoły wyższej,
 - d) zaświadczenia o zdaniu egzaminu,
 - e) zaświadczenia o ukończeniu szkolenia przeprowadzonego przez zakład ubezpieczeń.

§3. Wniosek o zmianę sporządza się na podstawie dokumentów wymienionych w § 4, dotyczących zgłaszanych zmian.

§4. Do wniosku o wpis dołącza się następujące dokumenty:

- 1) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że wniosek dotyczący agenta ubezpieczeniowego został sporządzony w sposób określony w § 4 pkt 1;
- 2) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że osoba wykonująca czynności agencyjne spełnia wymogi określone w art. 9 ust. 1 ustawy i że wniosek został sporządzony w sposób określony w § 4 pkt 2;

- 3) w przypadku podmiotu wykonującego działalność agencyjną przy pomocy osób fizycznych, do których stosuje się specjalne wymogi na podstawie art. 9 ust 2 oświadczenie zakładu ubezpieczeń, że zostały spełnione przesłanki umożliwiające zastosowanie tych wymogów.
- 4) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że osoba fizyczna prowadząca działalność agencyjną albo wspólnicy w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego spółką osobową albo co najmniej połowa członków zarządu agenta ubezpieczeniowego będącego osobą prawną spełniają wymogi określone w art. 9 ust. 1 ustawy i że wniosek został sporządzony w sposób określony w § 4 pkt 3;

§7. Do wniosku o zmianę dołącza się następujące dokumenty, z zastrzeżeniem § 8:

- 1) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że wniosek dotyczący agenta ubezpieczeniowego został sporządzony na podstawie dokumentów wymienionych w § 4 pkt 1, dotyczących zgłaszanych zmian;
- 2) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że osoba wykonująca czynności agencyjne spełnia wymogi określone w art. 9 ust. 1 ustawy i że wniosek został sporządzony na podstawie dokumentów wymienionych w § 4 pkt 2;
- 3) w przypadku podmiotu wykonującego działalność agencyjną przy pomocy osób fizycznych do których stosuje się specjalne wymogi na podstawie art. 9 ust 2 oświadczenie zakładu ubezpieczeń, że zostały spełnione przesłanki umożliwiające zastosowanie tych specjalnych wymogów;
- 4) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że osoba fizyczna prowadząca działalność agencyjną albo wspólnicy w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego spółką osobową albo co najmniej połowa członków zarządu agenta ubezpieczeniowego będącego osobą prawną spełniają wymogi określone w art. 9 ust. 1 ustawy i że wniosek został sporządzony w sposób określony w § 4 pkt 3.

§ 8. Do wniosku o zmianę polegającą jedynie na dopisaniu do danych agenta ubezpieczeniowego dodatkowych osób wykonujących czynności agencyjne lub usunięciu danych osób wykonujących czynności agencyjne nie dołącza się oświadczenia, o którym mowa w § 7 pkt 1.

§9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2005 r.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., reguluje zasady wykonywania działalności przez agentów i brokerów ubezpieczeniowych oraz zasady prowadzenia rejestru pośredników ubezpieczeniowych.

Zmiana ww. ustawy na podstawie ustawy z dnia 2004 r. o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.) wprowadziła nowe brzmienie art. 39 doprecyzowujące, iż organ nadzoru może odmówić dokonania wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych, jeżeli nie są spełnione warunki określone w art. 9 ust. 1. Odmowa dokonania wpisu następuje w drodze decyzji administracyjnej. Zmiana art. 39 ust. 2-4 wynika z implementowania do ustawy art. 1 ust 2 dyrektywy w zmienionym art. 3 wyłącającym z zakresu zastosowania ustawy pośredników prowadzących tę działalność jako działalność uzupełniającą do podstawowej działalności gospodarczej, a także z uchylecia art. 10 ustawy, czyli zlikwidowania kategorii prawnej agentów ubezpieczeniowych, dla których czynności agencyjne stanowiły działalność uboczną wobec podstawowej. Jednocześnie w ust. 4 zawarto delegację dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia w sprawie sposobu składania wniosków o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych oraz zgłaszania zmian danych objętych tym wpisem. Niniejszy projekt stanowi realizację ww. delegacji.

Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 15 stycznia 2005 r.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia:

Celem wprowadzenia rozporządzenia jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania rejestru oraz pełnej informacji o podmiotach, przy pomocy których mają być wykonywane czynności agencyjne.

2. Konsultacje społeczne:

Konsultacje społeczne w sprawie projektu będą prowadzone z przedstawicielami rynku ubezpieczeń pośrednictwem reprezentowanego przez Polską Izbę Ubezpieczeń, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polską Izbę Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izbę Gospodarczą Ubezpieczeń i Ochrony Ryzyka oraz Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych.

3. Zakres Oceny Skutków Regulacji:

Rozporządzenie określi sposób składania wniosków o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych oraz zgłaszania zmian danych objętych tym wpisem.

4. Skutki wprowadzenia ustawy:

- wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu lub sektora publicznego – brak wpływu
- wpływ regulacji na rynek pracy – brak wpływu,
- wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – brak wpływu,
- wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.

**ROZPORZĄDZENIE¹⁾
MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 2004 r.

w sprawie wykazu dokumentów, które dołącza się do wniosku o dokonanie zmian treści wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych dotyczącego osoby fizycznej, przy pomocy której wykonywane są czynności brokerskie

Na podstawie art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Do wniosku o dokonanie zmian treści wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych dotyczącego osoby fizycznej, dołącza się następujące dokumenty:

- 1) oświadczenie o pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 2) zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) informację o osobie wydaną z Krajowego Rejestru Karnego lub zaświadczenie o niekaralności wydane przez organ innego państwa właściwy do wydawania zaświadczeń o niekaralności nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku, świadczące o niekaralności za przestępstwa określone w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym;
- 4) kopię świadectwa dojrzałości lub świadectwa ukończenia szkoły dającej wykształcenie średnie lub dyplomu ukończenia szkoły wyższej;
- 5) kopię zaświadczenia o zdanym egzaminie przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych.

§2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2005 r.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., reguluje zasady wykonywania działalności przez agentów i brokerów ubezpieczeniowych oraz zasady prowadzenia rejestru pośredników ubezpieczeniowych.

Zmiana ww. ustawy na podstawie ustawy z dnia 2004 r. o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.) wprowadziła nowe brzmienie art. 46 doprecyzowujące, iż organ nadzoru może odmówić dokonania zmian wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, jeżeli nie są spełnione warunki określone w art. 28. Odmowa dokonania wpisu zmian następuje w drodze decyzji administracyjnej. Jednocześnie w ust. 4 zawarto delegację dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia w sprawie wykazu dokumentów, które dołącza się do wniosku o dokonanie zmian treści wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych dotyczącego osoby fizycznej, przy pomocy której wykonywane są czynności brokerskie.

Niniejszy projekt stanowi realizację ww. delegacji.

Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 15 stycznia 2005 r.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia:

Celem wprowadzenia rozporządzenia jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania rejestru oraz pełnej informacji o osobach fizycznych, przy pomocy których mają być wykonywane czynności brokerskie.

2. Konsultacje społeczne:

Konsultacje społeczne w sprawie projektu będą prowadzone z przedstawicielami rynku ubezpieczeń pośrednictwem reprezentowanego przez Polską Izbę Ubezpieczeń, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polską Izbę Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izbę Gospodarczą Ubezpieczeń i Ochrony Ryzyka oraz Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych.

3. Zakres Oceny Skutków Regulacji:

Rozporządzenie określi wykaz dokumentów, które dołącza się do wniosku o dokonanie zmian treści wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych dotyczącego osoby fizycznej, przy pomocy której wykonywane są czynności brokerskie.

4. Skutki wprowadzenia ustawy:

- wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu lub sektora publicznego – brak wpływu
- wpływ regulacji na rynek pracy – brak wpływu,
- wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – brak wpływu,
- wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.